

“ଜନ୍ମ ଦିନରେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଘଠାରା ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆସିବାର ଉପହାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ପରତ୍ୟେକ ନିର୍ଘଠାଏ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ସମ୍ପର୍କ ହେଉ ଏବଂ ହୃଦୟ ଯଦି ବିଶାଳ ଏବଂ ସରା ଥିବ, ତେବେ ସବୁ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ହେବ”

ଆଜି ଜିରୋ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନହୁ ସଂକଳ୍ପ ପିତା ନିଜର ହିରୋ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚାହେଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ବସିଆସିବାକୁ ବା ଦୂରରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦିଲ୍ ନିକଟରେ ବସିଆସିବାକୁ, ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୁଭକାମନା ଜଣାଉଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ତିନୋଟି ବିଶେଷ ଶୁଭ ଆଶୀର୍ବାଦ ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସତଗୁରୁ ରୂପରେ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତା’ ସହିତ ପାଳନା, ପାଠପଢ଼ା ଏବଂ ବରଦାନର ତିନୋଟି ଅଭିନନ୍ଦନ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ଆଜି ଏହି ଜନ୍ମ ଦିନକୁ ଉକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ଜନ୍ମଦିନ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ତାନ ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ସ୍ନେହର ଜନ୍ମଦିନ ଅଟେ । ଆରମ୍ଭ ସମୟରୁ ବାବା ଏବଂ ପିଲାମାନେ ପରସ୍ପର ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି, ଏଥି ସହିତ ବିଶ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତନର କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ବାବା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ବହୁତ ବହୁତ ଅତୁଟ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ସାଥୀ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଘରକୁ ଯିବା ସମୟରେ ସାଥୀ ହୋଇଯିବେ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ବିନା ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ କି ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ବିନା ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ କାହିଁକିନା ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଘରକୁ ଯିବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିବେ ସେତେବେଳେ ବି ବରହମାବାତଙ୍କ ସାଥୀରେ ରାଜ୍ୟ କରିବେ । ତେଣୁ ସବୁ ଜନ୍ମଠାରୁ ଏହି ଜନ୍ମଟି ଅତିପ୍ରିୟ ଅଟେ ଏବଂ ନିଆରା ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଏହି ଜନ୍ମର ଯେତିକି ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି, ସେତିକି ମୂଲ୍ୟ ସାରା କଳ୍ପର ୮୪ ଜନ୍ମ ଭିତରେ ନାହିଁ । ଏହା ଏଭଳି ସ୍ନେହୀ ହୋଇ ସଂଗରେ ରହିବାର ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ବିଶେଷ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ତେଣୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ନିଜର ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ ନା ବାବାଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ! ନା ବାବା ପିଲାଙ୍କର ଏବଂ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କର ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି? ଚାରିଆଡ଼େ ଉକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ଶିବଦୟନ୍ତୀ ବା ଶିବରାତ୍ରି କହି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବହୁତ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ସହିତ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତର ଫଳ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାଳନ କରିବା ଏବଂ ଉକ୍ତମାନଙ୍କର ପାଳନ କରିବାରେ ଫରକ ରହିଛି । ସେମାନେ ରାତ୍ରି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଅମୃତବେଳା ପାଳନ କରୁଛ, ଏବଂ ଅମୃତବେଳା ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବେଳା ବା ସମୟ ଅଟେ । ଅମୃତବେଳାରେ ହିଁ ବାପଦାଦା ଅନେକ ବରଦାନରେ ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଅର୍ପଣ ଭରି ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅର୍ପଣ ତ ବରଦାନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଭରି ରହିଛି ନା! ପ୍ରତିଦିନ ବରଦାତା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବରଦାନ ତ ନିର୍ଗତି ମିଳୁଛି । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଘଠାରା କେତେ ସବୁ ବରଦାନ ମିଳିସାରିଛି । ସେଥିରେ ତୁମର ଅର୍ପଣ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି ନା! ତେବେ ସମସ୍ତେ ବଡ଼ ଉପଶ୍ରବ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବହୁତ ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବାଃ ବରତେ ବାଃର ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି! ଏବଂ ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାଃ ବାବା ବାଃ! କାହିଁକିନା ଯେଉଁମାନେ ବି ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ କେତେ କୋଟି ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତୁମେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ବାବା ଭାଗ୍ୟବାନ ଏବଂ ଗେହ୍ଲା ପିଲା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ସେହି କୋଟି କୋଟି ଆତ୍ମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି କେହି ଆତ୍ମା ଅଟ । ତେଣୁ ତୁମ ଭିତରେ ନିଶା ରହିଛି ଯେ ଆମେମାନେ ହିଁ କଳ୍ପ କଳ୍ପର କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି ଆତ୍ମା ଅଟୁ । ଦୁନିଆରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କେତେ ବି ବଡ଼ ବଡ଼ ପଦବୀବାଲା ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଚିହ୍ନି ବାବାଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରୁଥିବା ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନେ ତୁମେ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି କେହି ଅଟ । ତେଣୁ ତୁମ ଭିତରେ ଏହି ଖୁସି ରହିଛି ଯେ ଆମେ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି ଅଟୁ! ନିଶା ଅଛି ତ! ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । ଅବିନାଶୀ ନିଶା ଅଛି ତ! କେବେ କେବେ ବାଲା ନିଶା ନୁହେଁ ତ? ସର୍ବଦା ନିଶା ରହୁଛି ଏବଂ ସର୍ବଦା ରହିଥାଏ । ମାୟା ପରୀକ୍ଷା ତ ନିର୍ଗତି ନେବ, ଅନୁଭବ ତ ଅଛି ନା! ମାୟାର ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ବହୁତ ସ୍ନେହ ଅଛି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ମାୟାର ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଦିଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି । ତେବେ ମାୟା ଏବଂ ପରମାତ୍ମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି, ହେଲେ ମାୟାର କାମ ହେଲା ଆସିବା କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର କାମ କ’ଣ? ମାୟାକୁ ଦୂରରୁ ହିଁ ତଡ଼ିଦେବା, ଆସିବାକୁ ନ ଦେବା, ନା ଆସିବାକୁ ଦେଉଛ କି? ନା । ତା’କୁ ଦୂରରୁ ହିଁ ତଡ଼ି ଦିଅ । ଯଦି ଆସିବାକୁ ଦେଉଛ, ତେବେ ତା’ର ମଧ୍ୟ ଆସିବାର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯାଉଛି । ସେ ମଧ୍ୟ ଭାବୁଛି ଆସିବାକୁ ତ ଦେଉଛନ୍ତି ନା, ତେଣୁ ଯିବି କିନ୍ତୁ ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ କେହି କେହି ପିଲା ମାୟାକୁ ଆସିବାକୁ ତ ଦେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ଅତିଥି ଭଳି ସତ୍କାର ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି, ତା ପାଣି ମଧ୍ୟ ପିଆଉଛନ୍ତି, ଜାଣିଛ କେଉଁ ଭଳି ସତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି? ମାୟାର ପ୍ରଭାବରେ ଆସି ଏହି କଥା ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ତ ତୁ ଲେଟର ବୋର୍ଡ ଲାଗିନାହିଁ, ଏବେ ତ

ସମସ୍ତ ପଡ଼ିଛି । ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ କରୁଛି, ପହଞ୍ଚିଯିବିନି କି । ତେଣୁ ମାୟା ମଧ୍ୟ ଭାବୁଛି ପରଥମେ ତ ଆସିବାକୁ ଦେଇଛି, ପୁଣି ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ କରି ମୋତେ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ କରୁଛି, ସତକାର ମଧ୍ୟ କରୁଛି । କେହି କେହି ତ ମାୟାକୁ ଚିହ୍ନିଯାଉଛନ୍ତି, ଆଉ କେହି କେହି ତ ଚିହ୍ନିବାରେ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ କରି ଦେଉଛନ୍ତି, ଏହା ମାୟାର ମତ, ନା ବାବାଜୀଙ୍କର ମତ, ଏହିଭଳି ଜାଣି ନ ପାରିବା କାରଣରୁ ମାୟାର ପରଭାବରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ନିଜର ଭାଗ୍ୟବାନ ମହାବୀର ବିଜୟୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ମାୟାକୁ ଆସିବାକୁ ହିଁ ଦିଅ ନାହିଁ, ସେ ଆସିବ, ପୁଣି ତାକୁ ତୁମେ ତଡ଼ିବ, ଏଥିରେ ଆଉ ସମସ୍ତ ଲଗାଅ ନାହିଁ, କାହିଁକିନା ସମସ୍ତ ବହୁତ କମ୍ ଅଛି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଦଞ୍ଡା କରିଛ ଯେ ବିଗ୍ଠ ପରିବର୍ତ୍ତକ ହୋଇ, ବିଗ୍ଠ ସେବକ ହୋଇ ବିଗ୍ଠର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବାଜୀଙ୍କର ପରିରକ୍ଷ ଦେଇ ମୁକ୍ତିର ସମ୍ପଦତ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବୁ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ତ ଏବେ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ନା । ତେଣୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ, ଯଦି ମାୟାକୁ ତଡ଼ିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଲଗାଇବ, ତେବେ ବିଗ୍ଠ ପରିବର୍ତ୍ତକ ହେବାର ଯେଉଁ ପ୍ରତିଦଞ୍ଡା କରିଛ ତାହା ସାକାର କିପରି କରିବ? ବାବାଜୀଙ୍କର ତ ସାଥୀ ଅଟ ନା, ଜନମ ହେବା ଠାରୁ ହିଁ ପ୍ରତିଦଞ୍ଡା କରିଛ, ଏବେ ମଧ୍ୟ ସାଥୀରେ ରହିବୁ ଏବଂ ସାଥୀରେ ଘରକୁ ଯିବୁ... ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ତାହା ଆଧାରରେ ମାୟାକୁ ଦୂରରୁ ହିଁ ତଡ଼ିଦିଅ । ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଲଗାଅ ନାହିଁ । ଦେଖ, ୭୦ ବର୍ଷ ଧରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଆସୁଛ, ତେଣୁ ଏବେ ଆଉ ମାୟା ଆସିବା ଏବଂ ତାକୁ ତଡ଼ିବା ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଲଗାଅ ନାହିଁ, କାହିଁକିନା ତୁମେମାନେ ତ ଜାଣିଛ କାରଣ ଜଞ୍ଜନୀ ତ ଅଟ ନା, ତେଣୁ ସାରା ଡ୍ରାମାର ଜଞ୍ଜନ ତ ଜାଣିଛ, ସେଥିପାଇଁ ହେ ଜଞ୍ଜନୀ ପିଲାମାନେ! ଏବେ ସମସ୍ତ କେଉଁଥିରେ ଲଗାଇବ? ଏବେ ତ ଦୁଇଟି ସମ୍ପଦତକୁ ବହୁତ ଜମା କରିବାକୁ ହେବ । କେଉଁ ଦୁଇଟି ଜାଣିଛ? ଗୋଟିଏ ହେଲା ସଂକଳ୍ପ, ଦ୍ଵିତୀୟଟି ସମୟ । ଏହି ଦୁଇଟିଯାକ ସମ୍ପଦତ ଅତି ମହାନ ଅଟେ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ କାହିଁକି ନା ଜଞ୍ଜନର ଭଣ୍ଡାର ପିତାଜୀଙ୍କର ଜଞ୍ଜନବାନ ସନ୍ତାନ ଅଟ । ମାଷ୍ଟର ନଲେଜ ଫୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଷ୍ଟର ଜଞ୍ଜନର ଭଣ୍ଡାର ଅଟ ନା! ଫୁଲ, ବୁଲ୍ ନୁହେଁ । କେହି କେହି ନଲେଜେବୁଲ୍ ଅଟନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁନିଆ ହିସାବରେ ଜଞ୍ଜନୀ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଇଗ୍ଠରୀୟ ଜଞ୍ଜନର ନଲେଜଫୁଲ ନୁହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ କିଏ, ନଲେଜଫୁଲ ଅଟ ତ? ହାତ ଉଠାଅ । ନଲେଜଫୁଲ ନା ନଲେଜେବୁଲ୍? ସମସ୍ତେ ନଲେଜଫୁଲ ଅଟ ତ? ହାତ ତ ଉଠାଇ ଦେଲ ତ, ଆରହ୍ନା! ବାଃ! ଫୁଲନଲେଜ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଞ୍ଜନ ଆସିଗଲାଣି ତ? ମାୟାକୁ ତଡ଼ିବାର ଜଞ୍ଜନ ଜଣା ଅଛି ତ? କ'ଣ ପଛବାଲାଟକୁ ଜଣା ଅଛି ତ? ଆରହ୍ନା! ପତାକା ତ ହଲାଇଛ । କ'ଣ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ତ? ମାତାମାନେ ନଲେଜଫୁଲ ଅଟନ୍ତି ତ? କ'ଣ କହୁଛ ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ! ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ପତାକା ହଲାଇଛନ୍ତି । ଆରହ୍ନା, ଦେଖ ଏହି ଦୃଶ୍ୟ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଛି । ପତାକା ଗୁଡ଼ିକ ତ ଭଲ ଦେଖାଯାଉଛି । ତେବେ ନଲେଜଫୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ମାୟାକୁ ଦୂରରୁ ହିଁ ତଡ଼ି ଦେବାବାଲା, କ'ଣ ଏହିଭଳି ଅଟ ତ? କାହିଁକିନା ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ କହିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସମ୍ପଦତକୁ ଜମା କରିବାର ବ୍ୟାଜ୍ଞ କେବଳ ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଖୋଲିଛି କିନ୍ତୁ ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ବ୍ୟାଜ୍ଞ ଆଉ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଏବେ ଯାହା ସବୁ ଜମା କରିଦେବ ତାହା ସାରା କଳ୍ପ କାମରେ ଲାଗୁଥିବ । କିନ୍ତୁ ଜମା କରିବାର ବ୍ୟାଜ୍ଞକୁ ଏବେ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଖୋଲିଛି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେବା ସମୟରେ କ'ଣ କହୁଛ? ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମନେ ଅଛି ତ! ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ । ଏହି କଥା ସଦାସର୍ବଦା ମନେ ରହୁଛି ତ? କାହିଁକିନା ସଂଗମଯୁଗର ଜନମ ସବୁଠାରୁ ଛୋଟିଆ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଅମୂଲ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ଜନମର ମୂଲ୍ୟ ସାରା କଳ୍ପ ଚାଲୁଛି । ତେଣୁ ଚେକ୍ କରୁଛ ତ, ମୋ'ର ଜମା ଖାତାରେ କେତେ ଜମା ଅଛି? ଯେତିକି ଚାହୁଁଛ ସେତିକି ଜମା ହେଉଛି ତ? କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଶୁଣାଇ ସାରିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଚାଲିବାର ସମୟ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବେ ଉଡ଼ିବାର ସମୟ ଚାଲିଛି । ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥର ସମୟ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଛି, ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାର ସମୟ ଚାଲିଛି । ତାହା ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ କମ୍ ସମୟ ବାକି ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ତବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ତବଲ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀର ଉପାଧି ଦେଇଛନ୍ତି । କୁହ, ତବଲ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟ ତ? ହାତ ଉଠାଅ । କ'ଣ ତବଲ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ତ, ପକ୍କା, ଆରହ୍ନା! ବାପଦାଦା ତ ଜନମର ଶୁଭକାମନା ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ପଦ୍ମାପଦ୍ମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ହୋମ୍‌କାର୍‌କ ଅର୍ଥାତ୍ ଘରେ ରହି ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ କାମ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଓ.କେ. ଲେଖିବାର ସେଥିପ୍ରତି ଅନେକ ପିଲା ଧ୍ୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ୧୦୦ ନମ୍ବରର ବହୁତ କମ୍ ପିଲାଙ୍କୁ ମିଳିଛି । ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ବାଲା ଅଧିକ ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ସେହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଶୁଣାଇବୁ କ'ଣ ଚାହୁଁଛୁ? ବାପଦାଦାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଶାର ପ୍ରତୀକ୍ଷା, ଆଶାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାବାଲା ମହାବୀର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଆଶା ରହିଛି ଯେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଯଦି ଏବେଠାରୁ ବହୁତ କାଳର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଚାର୍ଟ ଜମା ନକରିବ, ତେବେ ଆଉ କେବେ କରିବ! ବାପଦାଦା ତ ସମସ୍ତ ସମୟରେ ତିନୋଟି ଶବ୍ଦକୁ ବାରମ୍ବାର ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ହେଲା ଅତୀତକ, ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଏଭରରେଡୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ତୃତୀୟରେ ବହୁତ ସମୟରେ ଜମା ଖାତା, କାହିଁକି ନା ବାପଦାଦା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କର ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଜନମ ଠାରୁ ୨୧ ଜନମ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟଭାଗ୍ୟର ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଏବେ ତ ଏହି ଖୁସି ରହିଛି ନା, ଆମର ରାଜ୍ୟ ଆସିଲା କି ଆସିଲା । ଯେପରି ଏବେ ସମସ୍ତତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛ ଯେ ବାବା ଆସିଯାଇଛନ୍ତି, ସେହିପରି ଏହି ଖୁସିର ଖବର ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛ ଯେ ଆମ ନିଜର ଦୈବୀ ଦୁନିଆ ବା ସୁଖଗାନତିମୟ ରାଜ୍ୟ ଆସିଲା କି ଆସିଲା । ସମସ୍ତତଙ୍କୁ ଯେହେତୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛ ତେଣୁ ନିଜର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସମୟର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ବାଲା ଜମା ଖାତା ଦରକାର । ଏହାକୁ ବହୁତ କାଳ ହିସାବରେ ସମ୍ପ୍ରତିରେ ରଖ କାହିଁକି ନା ମଜା ତ ନୂଆ ଘରେ ରହିବାରେ ଅଛି ନା । ଯଦି ଦୁଇ ଜନମ ପରେ ଆସିବ ତେବେ ନୂଆ ଘରକୁ ଦୁଇ ତିନି ମାସ ହୋଇଗଲା ପରେ ତା'କୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ? ନୂଆ କୁହାଯିବ ନା

ତିନି ମାସର କୁହାଯିବ? ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗେହଲ୍ଲା ସନ୍ତାନମାନେ ବାଃ ବାଃ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ସନ୍ତାନମାନେ, ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରେ ହିଁ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ସାଥୀ ହୋଇ ଆସନ୍ତୁ । କ'ଣ ପସନ୍ଦ ତ? ପସନ୍ଦ ତ? ପସନ୍ଦ ତ? ତେଣୁ ଏବେ କ'ଣ କରିବାକୁ ପଡିବ? ଏବେଠାରୁ, ଆରୁଛା ଠିକ୍ ଅଛି ଯାହା ବି ବିତିଯାଇଛି, ତା'କୁ ଛାଡ଼, ବାପଦାଦା କ୍ଷମା କରିଦେବେ, ବିତି ତ ଯାଇଛି ନା । ଏବେଠାରୁ ବାବାଙ୍କୁ ଜନ୍ମଦିନର ଉପହାର କ'ଣ ଦେବ? ବାବାଙ୍କୁ କିଛି ତ ଉପହାର ଦେବ ନା । ଯେହେତୁ ବାବାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି, ତେଣୁ ଉପହାର କ'ଣ ଦେବୁ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ବାବାଙ୍କର ଯେଉଁ ଆଶା ରହିଛି, ଶେଷ ସମୟରେ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇ ପାରିବେ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଥର ଆସିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ହାତ ଡାଆ । ଆରୁଛା!

ତେବେ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ଶେଷରେ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଥିବାରୁ ପଦମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଭାଗ୍ୟର କଥା ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଏବେ ବି ଭାଗ୍ୟ ଜମା କରିବାର ସୁଯୋଗ ଅଛି କାହିଁକିନା ଅତି ବିଳମ୍ବର ବୋରୁ ଲାଗି ନାହିଁ । ଯଦି କେହି ଶେଷରେ ଆସିଥିବା ପିଲା ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ କରିବ, ତେବେ ଶେଷରେ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଆଧାରରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିବ, ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ନୁହେଁ କାରଣ ତାହା ତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଫାଷଟ୍ ଡିଜିଟାଲରେ ଆସିପାରିବ । କ'ଣ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ? ଆସିଥିବା ନୂଆ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ତ? ସୁଯୋଗ ଅଛି, ବାପଦାଦା ସିଟ୍ ଦେଇ ଦେବେ କିନ୍ତୁ କିଛି କରିବାକୁ ତ ପଡିବ ନା । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପରେ, ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ, ପ୍ରତିଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ପ୍ରତିଟି ସଂକଳ୍ପ ସମରଥ ହେଉଥିବ, ବ୍ୟସ୍ତ ହେଉ ନ ଥିବ କାହିଁକି ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉପାଧି କ'ଣ? ଚାହେଁ ପୁରୁଣା ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ, ଚାହେଁ ନୂଆ ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଉପାଧି କ'ଣ? ସମରଥ ସନ୍ତାନ ଅଟ, ଦୁର୍ବଳ ସନ୍ତାନ ନୁହେଁ । ବାପଦାଦା କ'ଣ ସ୍ବାଦସ୍ବର ଦେଉଛନ୍ତି? ପ୍ରତିଦିନର ସ୍ବାଦସ୍ବରରେ ଗେହଲ୍ଲା, ସିକଲ୍ଲା, ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ନା, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ନେବାବାଲା ନେଇନିଅ । ବାବା ତ ଦେବେ, ଦେବା ପାଇଁ ବନ୍ଧା ହୋଇଛନ୍ତି । ତେବେ ସେଭଳି କେହି ତୀବ୍ରପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଛନ୍ତି କି! ଏବେ ବି ସୁଯୋଗ ଅଛି । ଯଦି ତୁ ଲେଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ବିଳମ୍ବର ବୋରୁ ଲାଗିଗଲା, ତେବେ ସବୁ କିଛି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ତୁମେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଜନ୍ମଦିନର ଉପହାର କ'ଣ ଦେବ? ଜନ୍ମ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି ନା! ବାପଦାଦା ତ ତୁମମାନଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ଉପଲକ୍ଷେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଉପହାର ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆଜିଠାରୁ ଅନ୍ତିମ ସମୟ ପର୍ୟନ୍ତ ଯଦି ତୁମର ୯୦ ପ୍ରତିଶତର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ରହିବ, ତେବେ ବାପଦାଦା ଆଉ ୧୦ ପ୍ରତିଶତ ବଢାଇ ଦେବେ । କ'ଣ ମଞ୍ଜୁର ଅଟେ ତ! ଏବେଠାରୁ ବ୍ୟସ୍ତ ସମାପ୍ତ । ଏବେ ଦେଖ ଯେପରି ସତ୍ୟଯୁଗର ଦେବତାମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ନା, ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଏଠିକାର ଭାଷାରେ କାହାକୁ କ'ଣ କୁହାଯାଉଛି । ଯଦି ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଶବ୍ଦ କହିବ ତେବେ ସେମାନେ କହିବେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ କ'ଣ? କାହିଁକିନା ସେମାନେ ପ୍ରାରବଧ ଭୋଗ କରିବାବାଲା ଅଟନ୍ତି ନା! ସେହିପରି ତୁମେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଂପର୍କରେ ବା ସଂକଳ୍ପରେ ବା ବାସ୍ତବିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାରରେ ବ୍ୟସ୍ତ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ତା'ର ଅବିଦ୍ୟା ହୋଇଯିବା ଦରକାର । କ'ଣ ସାହସ ଅଛି ତ? ୧୦ ପ୍ରତିଶତ ନମ୍ବର ବାବା ଗୁରେସ୍ ମାର୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ରିହାତି ଦେଇଦେବେ । ମଞ୍ଜୁର ଅଟେ ତ? ହାତ ଡାଆ । କେତେ ପ୍ରତିଶତ ପକ୍କା? ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ନୁହେଁ, ୧୦୧ ପ୍ରତିଶତ, କାହିଁକିନା ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ବିନା, ପିଲାମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବିନା ଭଲ ଲାଗେ ନାହିଁ । ବାବା ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ମେରା ବାବା ବୋଲି କହିଦେଇଛ ଏବଂ ବାବା କହି ଦେଇଛନ୍ତି ମେରା ବରତା, ତେଣୁ ବାପ୍ ସମାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଏବେ କେବଳ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ବହି ଛପାଇଛ ନା - ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ହିଁ ସଫଳତାର ଚାବିକାଠି । ତେଣୁ ନିଜର ସଂକଳ୍ପକୁ ସାଧାରଣ ସଂକଳ୍ପ କର ନାହିଁ । ବିଚାର କର ତୁମେମାନେ କିଏ ଅଟ? ଯଦି ଏଠିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଗାଉଁଲି ଲୋକଙ୍କ ଭଳି ଚାଲିଚଳିନ କରିବେ ତେବେ ଭଲ ଲାଗିବ, ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ କିଏ ଅଟ? ତୁମେମାନେ ତ ତିନୋଟି ସିଂହାସନର ନିବାସୀ ଅଟ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଆସନ ହେଲା ବାପଦାଦାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ । ତେବେ ହୃଦୟ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନେ ପ୍ରଥମ ଜନ୍ମରେ ସାଥୀ ତ ହେବେ ନା । ଯଦିଓ ସିଂହାସନ ଉପରେ ଜଣେ ବସିବ କିନ୍ତୁ ରାଜକୀୟ ପରିବାର ହିସାବରେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ତ ହୋଇପାରିବ । ତେଣୁ ସାଥୀରେ ରହିବାବାଲା ଘର ପର୍ୟନ୍ତ ତ ସାଥୀରେ ଯିବେ ନା । ବାପଦାଦା ଯେମିତି ବି ହେଉ ସାଥୀରେ ନେଇକରି ହିଁ ଯିବେ । ଭାଷା ଧର୍ମରାଜପୁରୀ ହେଉ ବା ସିଧାସଳଖ ହେଉ କିନ୍ତୁ ସାଥୀରେ ତ ନେବେ ନା । ତା' ପରେ କ'ଣ ଯାଇ ଘରେ ବସିଯିବ, ବ୍ରହ୍ମାବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଯିବେ ଆଉ ତୁମେ ଘରେ ବସିଯିବ, ଭଲ ଲାଗିବ ତ? ରାଜଯୋଗୀ ଅଟ ନା! ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ କେଉଁ ଉପାଧି ଦେଉଛ ଏବଂ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଶିଖାଉଛ? ରାଜଯୋଗ, ନା ପ୍ରଜାଯୋଗ? ଚାହେଁ ରାଜକୀୟ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ଦୁଇ କିନ୍ତୁ ଏବେ ପ୍ରଜାଯୋଗୀ ତ ନୁହେଁ ନା । ରାଜଯୋଗୀ ଅଟ । ତେବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଉପହାର ଦେଲେ ତାହା ମନେ ରହିବ ତ? କେତେ ଦିନ ପର୍ୟନ୍ତ ମନେ ରହିବ? ଶେଷ ପର୍ୟନ୍ତ । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ମେହନତ ବହୁତ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ମେହନତ କରିବା ଦେଖି ବାବାଙ୍କୁ ଆଦୌ ଭଲ ଲାଗୁନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଯଦି ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହିବ ତେବେ ମେହନତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ବାବା ମୋ'ର ହୋଇଗଲେ ତେବେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ମୋ'ର ମୋ'ର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଯେତେବେଳେ ମେରା ବାବା ବୋଲି କହିଲ, ତେବେ ଅନେକ ମେରା ତା' ଭିତରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା ନା । ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ଖେଳଣା ଆଣୁଛ ନା, ଗୋଟିଏ ଭିତରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ, ତା' ଭିତରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ, ତା' ଭିତରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ

ଏହିପରି ରହୁଛି ନା । ଗୋଟିଏ ଭିତରେ ୧୦-୧୨ଟି ରହିଯାଉଛି, ଖେଳଣାକୁ ଦେଖାଇ ଏକା ମୋ'ର ବାବା, ମୋ'ର ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନା! ମୋର ବାବା ଅଟନ୍ତି ନା! ମହାରଥୀମାନଙ୍କର ବାବା ତ ନୁହଁନ୍ତି ନା! ମେରା ବାବା । ଯେହେତୁ ବାବା ମୋ'ର ତେବେ ବିନାଶୀ ମୋ'ର ମୋ'ର ଗୁଡ଼ିକୁ ତୋ'ର କରିଦିଅ । ମୋ'ର ବଦଳରେ ତୋ'ର ବୋଲି କୁହ, କେତେ ଫରକ ହୋଇଗଲା, ମୋ'ର ଏବଂ ତୋ'ର ଭିତରେ କେତେ ଫରକ ହୋଇଯାଉଛି । ମୋ ଏବଂ ତୋ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ଫରକ ଅଛି । ତେଣୁ ମେରା ବାବା ପକ୍କା ଅଟେ ନା । ପକ୍କା ତ, କେତେ ପ୍ରତିଶତ? ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ, ୧୦୦ ଏବଂ ଏକ । ଏହିଭଳି ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମଗୁଳି ଉଠାଅ । ଯେଉଁମାନେ ୧୦୧ ପ୍ରତିଶତ କହୁଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ଉଠାଅ । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଟି.ଭି.ରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଆର୍କା!

ଚାରିଆଡ଼ର ବାପଦାଦାଙ୍କର ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଚାରିଆଡ଼ର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ବାପଦାଦା ଯେଉଁ ଉପହାର ଦେଇଛନ୍ତି ତା'କୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ଏବଂ ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ, ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଉପହାର ଦେଇଛନ୍ତି, ସେହି ସଂକଳ୍ପକୁ ସର୍ବଦା ଦୃଢ଼ତା ରଖିବାବାଲା ଦୃଢ଼ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷକ୍ଷ କରିବାବାଲା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବହୁତ ବହୁତ ଦିଲ୍‌ର ଦୁଲାର ଅର୍ଥାତ୍ ଦିଲ୍‌ର ସ୍ନେହ ଏବଂ ଦିଲ୍‌ର ସ୍ୱାଦପ୍ତ୍ସାର ସ୍ୱୀକାର ହେଉ, ତା' ସହିତ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ବରଦାନ:-

ଅତିଥି ପଣିଆର ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବୃତ୍ତିକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସ୍ୱଥିତିକୁ ଉଚ୍ଚ କରୁଥିବା ସଦା ଉପରାମ ଭବ ।

ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ଅତିଥି ମନେ କରି ଚାଲିଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜର ଦେହ ରୂପୀ ବାସଗୃହଠାରୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ମୋହୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଅତିଥିର ନିଜର କିଛି ବି ନ ଥାଏ, ସବୁ ଜିନିଷକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ତା' ଭିତରେ ମୋ'ର ବା ନିଜର ପଣିଆର ମନୋଭାବ ନ ଥାଏ । ସେମାନେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସାଧନଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଗୁଡ଼ିକ ଠାରୁ ଯେତିକି ନିଆରା ହୋଇ ରୁହନ୍ତି, ସେତିକି ବାବାଙ୍କର ପରିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜର ଦେହ, ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ଦେହର ବୈଭବ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ସହଜରେ ଉପରାମ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେବେ ଅତିଥି ପଣିଆର ମନୋବୃତ୍ତି ଯେତିକି ରହିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ନିଜର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ ଏବଂ ସ୍ୱଥିତି ଉଚ୍ଚରେ ରହିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ଯଦି ନିଜର ସ୍ୱଭାବକୁ ନିର୍ମଳ କରିଦେବ, ତେବେ ପ୍ରତି ପାଦରେ ସଫଳତା ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଲଗାବା:- ଏକତା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସର ବିଶେଷତା ଦ୍ୱାରା ସଫଳତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ । ଦୁନିଆ ଆଗରେ ଏବେ ଏହି ବାସ୍ତବିକତା ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଆମେ ସବୁ ଏକ ଅଟୁ, ଜଣଙ୍କର ଅଟୁ ଏବଂ ଏକତା ସୃଷ୍ଟିବାଲା ଅଟୁ । ଜଣଙ୍କର ଲଗନରେ ମଗନ ରହି ସେହି ଜଣଙ୍କର ନାମକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାବାଲା ଅଟୁ । ଏବେ ଏହିଭଳି ନିୟାମ ଏବଂ ପନ୍ଥା ସୁବର୍ଣ୍ଣଶୃଙ୍ଖଳା ସୃଷ୍ଟିର ପଟାକା ଉଠାଅ । ଛୋଟ ହୋଇଥାଅ ବା ବଡ଼ ହୋଇଥାଅ, ରୋଗୀ ହୋଇଥାଅ ବା ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥାଅ, ମହାରଥୀ ହୋଇଥାଅ ବା ଅଶ୍ୱାରୋହୀ ହୋଇଥାଅ, ସମସ୍ତେ ଏକମତ ହୋଇ ପରସ୍ପରର ସହଯୋଗୀ ହୁଅ, ତେବେ ସହଜରେ ସଫଳତାମୁରତ ହୋଇଯିବ ।